

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :
Date : 27 S.A. 2544	Page : 6	Source : มติชน 44844311
Keyword		

นักเรียนดีกัน กับอัจฉริยภาพหลายด้าน

! หันนักเรียนอาชีวะฆ่าฟันฟันแทงกันแล้วรู้สึกสลดใจและดูจะไม่แตกต่างออกไปนักจากเหตุการณ์ในอดีตตลอด 30 กว่าปีที่ผ่านมามากมายชีวิตต้องจบสิ้นไปด้วยความตายและความทุกข์ใจ หมกมุ่นาคอนอย่างน่าเสียดาย

ไม่มีใครเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของปรากฏการณ์โลฆ่าฟันระหว่างนักเรียนอาชีวะอย่างครบถ้วน บ้างก็ว่าเป็นความคึกคะนองของคนในวัยรุ่น เมื่อเข้ากลุ่มก็พวกมากลากกันไปและถ้ามีหัวใจร้ายๆ อยู่ เรื่องก็จะไปกันไกล บ้างก็ว่าอาจารย์และพี่แกมีส่วนชูง เพราะตนเองก็ผ่านขั้นตอนเหล่านี้มาเหมือนกัน บ้างก็ว่าเป็นเรื่องของการขาดการอบรมสั่งสอนของครูอาจารย์ บ้างก็ว่าการชกต่อยตีฟันกันเป็นเรื่องของค่านิยมประเพณีของนักเรียนเหล่านี้ ฯลฯ

๒ สำหรับตัวผมเองนั้นมีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญส่วนหนึ่ง อาจอธิบายได้จากแง่มุมของจิตวิทยาซึ่งผมได้ลอกข้อเขียน ของ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล มาลงเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ซึ่งมีเนื้อหาใจความว่า หากมนุษย์เราเลิกมองหาความรัก และการยอมรับจากคนอื่นเพื่อให้ตนเองมีความสุข(ซึ่งเป็นเรื่องภายนอกที่ควบคุมไม่ได้) และกลับมามองหาคุณค่าในตนเอง เคารพตนเอง และคนอื่นแล้ว ในที่สุดความสุขที่แท้จริงก็จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นความสุขที่เกิดขึ้นภายในการบังคับของตนเอง

เด็กอาชีวะเหล่านี้ ในความเป็นจริงแล้วเป็นทรัพยากรมนุษย์และสมาชิกของสังคมที่มีคุณค่าอย่างแน่นอน สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมไทย อย่างไรก็ดี เป็นที่รู้กันดีว่าเด็กอาชีวะนั้นลึกลับ ในใจของเขาฯ คิด

ว่า ตนเองคือนักเรียนสายสามัญ กอปรกับสังคมมองว่าเขาเป็นคนหัวไม้ดี เรียนไม่เก่ง และส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะไม่ร่ำรวย พุดสั้นๆ ก็คือมักมองตนเองในแง่ลบ ไม่เชื่อถือและเคารพตนเอง นึก (มีสิ่งตีพิมพ์เรียกว่า SELF-ESTEEM ไม่สูงนัก)

นักจิตวิทยานั้นมีความเห็นว่า สาเหตุหลักส่วนหนึ่งของความเกรง ตีดยาเสพติด เป็นนักเลงหัวไม้ก็คือการขาดการเห็นคุณค่าของตนเอง นึกว่าตนเองมีค่าไม่มากนัก(เพราะครอบครัวและสังคมรอบข้างก็มักมองว่าเขาเป็นแบบนี้) ดังนั้นจึงประชดมันเสียเลย ให้อำนาจคนอื่นที่ดูดีกว่าหน้าว่าไม่เอาไหนนี้แหละ มันจะทำอะไรซ้ำได้แต่ไหน

นอกจากนี้ คนในวัยนี้ยังปรารถนาได้รับความสนใจจากผู้คน(ตัวอย่างคือ สายเดีว ผม ย้อมสี แต่งตัวประหลาดๆ ผมทรงแปลก) เมื่อสังคมไม่สนใจเขาในฐานะคนเก่ง คนดีที่สังคมยอมรับ ดังนั้นจึงต้องทำให้ผู้คนสนใจด้วยการทำเรื่องให้ดังขึ้นมา และถ้าบังเอิญมีส่วนผสมของความร้ายๆ อยู่ด้วยกันพอดีเรื่องก็อาจลุกลามไปใหญ่ไคได้

ถ้าโรงเรียน ครูอาจารย์ ปลอ่ยปละละเลย ไม่เข้มงวด แถมชูงกลยาฯ ครอบครัวก็ขาดความ

สนใจเท่าที่ควร มีเด็กไม่ได้อยู่มากในโรงเรียน บวกการไม่เห็นคุณค่าของตนเองสูงนัก ส่วนประกอบเหล่านี้ก็จะชักนำกันไปสู่การพนัน บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด การเป็นนักเลงหัวไม้ได้ในเวลาไม่นานนัก ในขณะที่เด็กอีกโรงเรียนอื่นๆ ก็มีปัญหาลักษณะอยู่แล้ว กอปรกับการตีฟันกันระหว่างโรงเรียนคู่แค้น เป็นเรื่องเล่าสืบทอดและปฏิบัติกันอยู่ ดังนั้นเหตุการณ์ที่เหลือจึงพอจะคาดได้

ถ้าเด็กเหล่านี้มี SELF-ESTEEM ที่ดีขึ้น รักตัวเองและเคารพตัวเอง และคนอื่นมากขึ้น แล้ว ปัญหา ยาเสพติด(ใน 200 คนที่มีเรื่องเกือบ 100 คน เสพสารเสพติด) และตีฟันฟันแทงกันก็อาจน้อยลงได้

อยากเล่าให้นักเรียนเหล่านี้ฟังว่า การที่เขาเข้าใจว่าตนเองเป็นคนเรียนไม่เก่ง ไม่เอาไหน จนอนาคตไม่มีนั้น เขากำลังเข้าใจผิด มีนักคิดคนหนึ่งชื่อ H.GARDNER ได้เขียนไว้ในหนังสือ FRAMES'OF MIND ว่าการเป็นอัจฉริยะของมนุษย์นั้นมีหลายด้านดังแยกแยะได้ดังนี้

- (1) ด้านการใช้ภาษา เป็นอัจฉริยะด้านหนึ่งของผู้ที่มีความคิดในเชิงวิเคราะห์ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและงดงาม
- (2) ด้านตัวเลข เป็นอัจฉริยะประเภทที่

สังคมยอมรับและคุ้นเคย ผู้ที่มีความสามารถใน (1) และ (2) มักเป็นผู้เรียนหนังสือในหลักสูตรปกติที่นักเรียนเรียนกันได้คะแนนสูง เพราะเป็นผู้มีความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ดี

(3) ด้านสัดส่วนและพื้นที่ ผู้มีอัจฉริยะในด้านนี้ คือนักศิลปะ นักออกแบบ สถาปนิกและผู้มีความสามารถเป็นด้านศิลปะต่างๆ

(4) ด้านกำลัง อัจฉริยะด้านนี้อยู่ในตัวนักกีฬา ผู้ใช้พลังกำลัง และทักษะ ตลอดจนนักดนตรี ผู้มีทักษะและสุนทรียภาพอันเป็นเลิศ

(5) ด้านความสัมพันธ์ "ภายใน" ของบุคคล ผู้มี EQ (EMOTIONAL INTELLIGENCE) หรือมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ซึ่งหมายถึงการมีวินัยสามารถควบคุมตัวเอง รู้จักตนเอง มีทักษะในการจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น ความสามารถในการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะทำให้บุคคลหนึ่งมีความสามารถในการ "จัดการ" กับตนเองได้อย่างเป็นเลิศ

(6) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อัจฉริยะภายในเรื่องนี้ก็คือการมีความสามารถในการผูกสัมพันธ์กับคนอื่นทำให้คนอื่นชอบคน สามารถสื่อสารกับคนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้ผู้อื่นคล้อยตาม

(7) ด้านสิ่งแวดล้อมผู้ที่รักและเข้าใจ ตลอดจนสามารถสื่อสารกับสัตว์ รู้จักชีวิตของต้นไม้ และรักสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ กลมกลืนเข้ากับป่าได้อย่างดีเยี่ยม ก็คือเป็นผู้มีความสามารถ

เป็นพิเศษในด้านสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

ไม่มีใครในโลกนี้ที่มีครบทั้ง 7 อัจฉริยะภาพ และไม่ได้หมายความว่า เฉพาะผู้เก่งด้านการใช้ภาษาและตัวเลขเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต คนเก่งภาษาและเลขอาจทำคะแนนสอบ IQ ได้สูงก็จริง แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ทำงานเก่ง มีความเป็นผู้นำสูง หรือสามารถเป็นวิศวกร หรือสถาปนิกผู้มีชื่อเสียงเสมอไป

นักเรียนที่ไม่เก่งเลข ไม่เก่งภาษา สอบได้คะแนนไม่ดี ฯลฯ ไม่ได้หมายความว่าไม่มีที่จะยืนในโลกนี้หรือครับ ยังมีความเก่งอีกหลายลักษณะที่แต่ละคนจะต้องค้นหาและพัฒนาให้มันเกิดขึ้น ไม่มีใครเก่งด้านใดเลยที่ไม่ต้องการฝึกหัดอบรม แต่ละคนมีความเก่งในบางด้านคิดดูว่า และถ้าได้รับการฝึกฝนแล้วความเก่งนั้นก็จะเป็นตัวนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด

ทองหนึ่งสลึงมูลค่าไม่ถึงสองพันบาท เราซึ้งรักทะนุถนอมไม่ให้ใครมาดึงหรือมาหักงอเพราะรู้ค่าของมัน แต่ตัวเราเองมีค่ามากกว่าทองหนึ่งสลึงไม่รู้ก็ร้อยก็พันเท่า (ตลอดชีวิตการทำงานเราสามารถทำเงินได้รวมกันมากกว่าทองหนึ่งสลึงนับร้อยนับพันเส้น) แล้วเหตุใดเราจึงเสพยาเสพติด เพื่อให้มาทำร้ายร่างกายของเรา ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าอย่างยิ่งเล่า

หากเรารักร่างกายของเรา หวงแหนทรัพย์สินสมบัติอันล้ำค่าแล้ว เห็นคุณค่าของตัวเอง และเคารพตัวเองแล้ว ก็ต้องไม่เสพยาเสพติด และไม่ยอมเอาชีวิตเข้าเสี่ยงตีรันฟันแทงกับเขาเป็นแน่